

[Jørgen Winther]

Gør det ikke indtryk på statsministeren, at der er så mange, der dør? Eller holder statsministeren stadig fast ved det, som statsministeren sagde i tv-duellen, nemlig: »Der er ingen danske patienter, der har været i en dødstruende situation, der ikke har kunnet blive opereret øjeblikkeligt i det danske hospitalsvæsen.«

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge sundhedsministeren, om sundhedsministeren kan bekræfte, at der er indgået den aftale, at livstruende sygdomme skal behandles inden for en periode af 14 dage?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Normalt giver man jo ikke andre politiske partier gode råd, især ikke partiet Venstre set fra mit synspunkt. Men hvis jeg endelig skulle gøre det, skulle det være, at jeg en gang imellem føler trang til at sige til hr. Jørgen Winther, at i den politiske debat har man også et ansvar. Specielt at vi nu i denne sag – hjertepatienter, der er i en dybt ulykkelig, usikker og utryk situation – skal høre den slags polemiske udfald om en tv-duel, som jeg til enhver tid naturligvis vedstår mig.

Jeg er nødt til at sige, at hvis hr. Jørgen Winther endelig vil have polemikken og endelig vil forsøge at trække en så alvorlig opgave frem, som det er virkelig at få forbedret sundhedsvæsenet i de kommende år med de efterlændskaber, vi har fra hr. Jørgen Winthers ministre i 1980'erne, så kan han godt få det, men det bliver på et betydelig mere sagligt grundlag end det, hr. Jørgen Winther her lægger op til.

Det vil vise sig, når den politiske debat for alvor spidser til i år, at hr. Jørgen Winthers polemik vil komme tilbage til hr. Jørgen Winther som det, hr. Jørgen Winthers eget parti vist plejer at kalde en boomerang. For jeg har en rapport, der hedder »Hjertekirurgi i Danmark«. Den blev afleveret til den tidligere regering og var grundlaget for, at der skulle foretages noget. Det blev der ikke, før Socialdemokratiet på daværende tidspunkt tog initiativ hertil.

Hvis vi havde oplevet en sundhedspolitik i 1980'erne, hvor den daværende regering havde lyttet til signalerne fra lægelig side, havde handlet, havde lagt op til at foregribe den situation, vi er i, så havde hr. Jørgen Winther ikke

haft baggrund for at stille den type spørgsmål, som han gør nu. Det synes jeg er værd at fremdrage i dag.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg kan ganske kort besvare spørgsmålet fra fru Lone Møller. Det er korrekt, at medicinaldirektøren i efteråret 1993 indskærpede over for hjertecentrene, at såkaldte højrisikopatienter skulle behandles inden for 8-14 dage, og det har man også bekræftet på hjertecentrene at man er i stand til at opfylde.

Jan Køpke Christensen (FP):

Som statsministeren og også andre har sagt adskillige gange, er det en dybt alvorlig situation, disse mennesker står i, og undertiden afgår de også ved døden.

Jeg mener heller ikke, vi skal køre det op på et niveau, hvor det ikke hører hjemme. Nu har vi jo gang på gang i medierne hørt om, at det er uhyggelige tendenser, der viser sig med et VKZ-flertal efter kommende valg. Hånden på hjertet, hr. statsminister: Er det dog ikke betryggende, at dette flertal også indbefatter Fremskridtspartiet, der ikke har haft ansvar for den nuværende udvikling på sundhedsområdet?

Thor Pedersen (V):

Statsministeren berører det alvorlige i selve sagen. Det sættes i relief af, at der i statsministerens parti er et medlem, hr. Risgaard Knudsen, der er ude af stand til at forklare, hvem der har været ministre i den tid, som hr. Risgaard Knudsen har siddet i Folketinget, og som skal bruge Folketingets spørgetid for at få det at vide. Det kunne nok være holdt inden for gruppemødets rammer.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Er problemet her ikke, at vi skal forholde os til noget, som statsministeren har sagt? Har det ikke sit udspring i, at statsministeren til det ganske land om udnyttelse af kapaciteten på offentlige sygehuse og private sygehuse sagde, at det ikke var nødvendigt at inddrage private sygehuse, fordi ingen, der stod på en venteliste og var dødstruet, ikke blev behandlet?

Er det ikke det udsagn, der har givet anledning til efterfølgende spørgsmål her i Folketinget? Og er det ikke et udsagn, som statsministeren i dag må erkende ikke var sandt, under-